

Samme som et Votum af Thinget om at nedlægge Theatret; jeg talte ikke om, at jeg ansaae mig for berettiget til at nedlægge Theatret; men jeg tvivler paa, at Thinget kan faae nogen Mand til at paatage sig Ansvar for at fortsætte Theatrets Virksomhed, naar der ikke bliver givet ham det, der nødvendigviis behøves dertil. Jeg tvivler paa, at nogen Mand vil være lefsindig nok til at paatage sig dette Arbejde; jeg i alt Fald vil ikke gjøre det. Søvrigt maa det være mig tilladt, forsaavidt det ærede Medlem meente, at det var rettest at nedlægge Theatret, at gjøre opmærksom paa, at efter en Calculé, jeg har anstillet, vil det Beløb, de Pensionsberettigede vilde faae, blive Lidt over 50,000 Rb.

N. Jensen: Med Hensyn til det store Spørgsmaal om Statens Tilskud til Theatret skal jeg tillade mig at udtale, at jeg er Medlem af det Mindretal, som har foreslaaet dette Tilskud nedsat med 10,000 Rb. Grunden, der har ledet mig, er ingenlunde den, at jeg tvivler, at Theatret øver en stor og gavnlig Indflydelse paa Folkets Udvikling, det erkjender jeg fuldkomment vel, men Grunden til, at jeg har været med til at stille dette Forslag, er den, at jeg aldeles ikke kan erkjende, at denne gavnlige Indflydelse paa nogen Maade afhænger af, om Staten giver Tilskud eller ikke. Jeg troer, at et Theater meget vel kan bestaa uden Tilskud, og naar dertil kommer, at det er aldeles utvivlsomt, at der i Befolkningen i dens Heelhed udenfor Kjøbenhavn er en Fornemmelse af, at det Tilskud, som Staten yder til det kongelige Theater, er uforholdsmæssig høit, seer jeg ikke nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa en Nedsættelse af dette Tilskud. Nu har den høitærede Minister sagt os, at han ikke vilde see sig istand til at styre det Ministerium, han beklæder, hvis dette Tilskud nægtes, og dette er ganske vist en saa alvorlig Trubsel, at det maa bringe os til yderligere og alvorligt i sidste Dieblik at overveie, om vi vilde blive staaende ved denne Beslutning. Da jeg allerede i Udvalget er bleven bekendt med den høitærede Ministers Stilling i saa Henseende, kommer denne Meddelelse iaften ikke overraskende for mig, og den har ikke i

nogen Maade forandret min Beslutning. Theatrets Stilling er en saadan, at der maa indtræde en Forandring, og denne Forandring kan ligesaa godt gjøres nu som senere; disse lyse Udsigter med Commissioner osv. have vi faaet saa meget af, at vi ligesaagodt kunne sige Stop nu som i et kommende Aar. Jeg vil tilføie, at hvis det lykkes den høitærede Minister at faae nedsat en saadan Commission — jeg tvivler paa ingen Maade om, at det er hans alvorlige Hensigt at ville gjøre det, men det maa jo erkjendes, at der kan komme tilstødbende Omstændigheder, hvad der allerede har viist sig, der kunne vanskeliggjøre en saadan Commissions Nedsættelse — og, hvis denne Commission kommer til det Resultat, at Theatret kan forvaltes med 40,000 Rb. Tilskud fra Statens Side, vil den høitærede Minister jo ikke kunne have nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Punkt, og, hvis Commissionen kommer til det Resultat, at det gamle Tilskud maa bevilges, seer jeg ikke, hvad vi skulde med denne Commissions Kjendelse; den vil ikke forandre min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Den ærede Taler for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) brugte et Udtryk, som af Thinget kunde forståes, som om noget Medlem af det Mindretal, hvortil jeg hører, havde stillet dette Forslag i den Tanke, ved 3die Behandling at ville frasalbe det. Jeg skal erklære, at det ikke er mig bekendt, at der er noget saadant Medlem, og jeg er i alt Fald ikke af denne Mening. Naar den ærede Taler som Grund til, at han ikke havde stillet Forslag til 2den Behandling, anførte, at han ikke igjen vilde frasalbe det ved 3die Behandling, saa kan jeg være ganske enig med ham i denne Betragtning, men jeg troer ikke, at noget af de Medlemmer, som udgjøre Mindretallet, har stillet Forslaget med dette Baghensyn. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) bemærkede, at det kongelige Theater har stor Indflydelse derved, at det understøttet Forfattervirksomheden og anden aandelig Virksomhed. Dette erkjender jeg fuldstændigt. Der er ikke Nogen her i Salen, der mere oprigtigt end jeg skulde ønske, at det kongelige Theater vedblev at bestaa og at udsolde den Virksomhed, som det